

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
Αυτοτελές Τμήμα
Συλλογικών Οργάνων**

**Ηράκλειο, 19 Ιανουαρίου 2026
Αριθμ.πρωτ. 15887**

Ταχ. Δ/ση :Πλατεία Ελευθερίας
Ταχ. Κώδικας :712 01
Πληροφορίες :Θωμά Μισέλ
Τηλέφωνα :2813400232
e-mail :tyso@crete.gov.gr

ΠΡΟΣ: - Αυτοτελές Τμήμα Νομικής
Υπηρεσίας Π.Κ.

ΚΟΙΝ: - Αντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Χανίων
- Τμήμα Οικονομικής Διαχείρισης
Π.Ε. Χανίων

ΘΕΜΑ: Διαβίβαση της αριθ. **19/2026** απόφασης Περιφερειακής Επιτροπής.

Σας διαβιβάζουμε συνημμένα, για τις δικές σας ενέργειες, αντίγραφο της αριθμ. **19/2026** απόφασης της Περιφερειακής Επιτροπής (**πρακτικό Ν°1/14-1-2026**), που αφορά στη **Μη άσκηση ένδικων μέσων** από την Περιφέρεια Κρήτης κατά της 23/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων και πληρωμή αυτής.

Η Προϊσταμένη του Τμήματος

Νίκη Βαρδιάμπαση

Εσωτερική Διανομή:

- Γραφείο Περιφερειάρχη
- Αναπληρωτή Περιφερειάρχη Κρήτης
- Εκτελεστικό Γραμματέα Π.Κ.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

**ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ
ΑΔΑ:**

**Απόσπασμα Πρακτικού Νο1/14-1-2026
Αριθμός Απόφασης: 19/2026**

Στο Ηράκλειο σήμερα **Τετάρτη 14 Ιανουαρίου 2026 και ώρα 11:00** συνήλθε σε συνεδρίαση η **Περιφερειακή Επιτροπή** (περιφερειακό κατάστημα, πλατεία Ελευθερίας 01), ύστερα από την με αριθ. πρωτ.: **4718/09-01-2026** πρόσκληση της προέδρου της.

Στη συνεδρίαση, στην οποία κλήθηκαν νόμιμα τα τακτικά και τα αναπληρωματικά μέλη, παραβρέθηκαν:

1	Λιονή Μαρία	Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ρεθύμνου	Πρόεδρος Επιτροπής
2	Καμπουράκης Εμμανουήλ	περιφερειακός σύμβουλος	τακτικό μέλος
3	Σαρρής Μιχαήλ	» »	» »
4	Μπαλαντίνος Σπυρίδων	» »	» »
5	Παπαβασιλείου Νεκτάριος	» »	» »
6	Μαράκη – Μπελαδάκη Ελένη	» »	» »
7	Δανέλλης Σπυρίδων	» »	» »
8	Σμπώκος Βασίλειος	» »	Αντιπρόεδρος Επιτροπής
9	Μανουσάκης Νικόλαος	» »	τακτικό μέλος

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν ακόμα οι κ.κ.: Αγαπάκης Γεώργιος προϊστάμενος Γενικής Διεύθυνσης Υποδομών ΠΚ, Τριαματάκη Χαρά προϊσταμένη Διεύθυνσης Τεχνικών Έργων ΠΕ Ηρακλείου, Βολιτάκη Αικατερίνη προϊσταμένη Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας ΠΚ, Μυλωνάκης Μιχαήλ Προϊστάμενος τμήματος Προμηθειών Δ/σης Οικονομικού ΠΚ και για την τήρηση των πρακτικών οι: Βαρδιάμπαση Νίκη, Νικάκη Δέσποινα και Θωμά Μισέλ υπάλληλοι του Αυτοτελούς Τμήματος Συλλογικών Οργάνων.

Η πρόεδρος της Επιτροπής ύστερα από τη διαπίστωση απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης με τα παρακάτω θέματα ημερήσιας διάταξης:

ΘΕΜΑ 21ο: Μη άσκηση ένδικων μέσων από την Περιφέρεια Κρήτης κατά της 23/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων και πληρωμή αυτής.

Η Περιφερειακή Επιτροπή έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

- α) του Ν. 2690/1999: «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις»,
- β) του Ν. 3852/2010: «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης»,
- γ) του άρθρου 11 του Ν. 4013/2011(ΦΕΚ 204/τ.Α/2011) «Σύσταση ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων και Κεντρικού Ηλεκτρονικού Μητρώου Δημοσίων Συμβάσεων (ΚΗΜΔΗΣ)»,
- δ) του Ν. 4270/14 (ΦΕΚ 143 Α/28-06-2014): Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις,
- ε) του Π.Δ.80/2016 (ΦΕΚ 145/τ.Α/5-2016) «Ανάληψη Υποχρεώσεων από τους Διατάκτες»,
- στ) του Ν. 4412/2016 (ΦΕΚ 147^Α) «Δημόσιες Συμβάσεις Έργων, Προμηθειών και Υπηρεσιών (προσαρμογή στις Οδηγίες 2014/24/ΕΕ και 2014/25/ΕΕ)», όπως τροποποιήθηκε με τον Ν.4782/9.3.2021 (ΦΕΚ 36 τ.Α),
- ζ) του αρθ. 35 του Ν. 5013/2023: «Πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, διαχείριση κινδύνων στον δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις»,
- η) του Ν 5056/2023: «Αναμόρφωση του συστήματος διακυβέρνησης Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού, κατάργηση νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δήμων, παρακολούθηση επιδόσεων τοπικής αυτοδιοίκησης οικονομική και διοικητική διαχείριση οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, ευζωία των ζώων συντροφιάς, κατασκευή και αναβάθμιση λειτουργούντων χερσαίων συνοριακών σταθμών και λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Εσωτερικών»,
όπως ισχύουν.
2. Την αριθμ. **10650/24-11-2025** απόφαση Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης και το **ΦΕΚ 6523/08-12-2025, τεύχος Β'**, που αφορά την «Τροποποίηση Οργανισμού Εσωτερικής Λειτουργίας Περιφέρειας Κρήτης».
 3. Τη με αριθμ. **2/2024** απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου (**πρακτικό Ν° 1/02-01-2024**), που αφορά στην **Εκλογή τακτικών και αναπληρωματικών μελών της Περιφερειακής Επιτροπής Περιφέρειας Κρήτης**, για το πρώτο ήμισυ της αυτοδιοικητικής περιόδου 2024-2028 και συγκεκριμένα για την περίοδο από 02/01/2024 έως 30/06/2026.
 4. Τη με αριθμ. πρωτ.: **454720/30-12-2025** απόφαση του Περιφερειάρχη Κρήτης που αφορά στον ορισμό Προέδρου της Περιφερειακής Επιτροπής της κας Λιονή Μαρίας Αντιπεριφερειάρχη ΠΕ Ρεθύμνου, από 01-01-2026 (επόμενη της λήξης της προηγούμενης θητείας της) έως 30-6-2026.
 5. Την αριθμ. **1/2024** απόφαση Περιφερειακής Επιτροπής (**πρακτικό Ν° 1/19-01-2024**), που αφορά στην εκλογή Αντιπροέδρου Περιφερειακής Επιτροπής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 175 του ν. 3852/2010 (Α' 87), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 5056/2023.
 6. Το με αρ. πρωτ. **7909/12-01-2026** έγγραφο του **Αυτοτελούς Τμήματος της Νομικής Υπηρεσίας Π.Κ.**, στο οποίο αναφέρονται τα παρακάτω:
«ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ
Με την υπ' αριθμόν **23/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων**, εκδοθείσα κατά την Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών (άρθρων 591, 614 αριθ. 3, 621-622 ΚΠολΔ), έγινε μερικά δεκτή η υπ' αριθμόν κατ. Μει 576/25-09-2023 αγωγή (ειδική διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών (άρθρων 591, 614 αριθ. 3, 621-622 ΚΠολΔ), του ενάγοντα Α. Δ. του Π. και της Μ., συνταξιούχου – τέως υπαλλήλου της Περιφέρειας Κρήτης - Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, υπηρετούντος με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου, ειδικότητας ΠΕ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών με βαθμό Α' 1, την οποία άσκησε κατά της Περιφέρειας Κρήτης (ΝΠΔΔ-ΟΤΑ Β' Βαθμού), νομίμως εκπροσωπούμενης, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων και ειδικότερα ως εξής: **Δέχθηκε** μερικά τη με

αριθμό κατάθεσης δικογράφου Μει576/25-09-2023 αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη, **υποχρεώνει το εναγόμενο ν.π.δ.δ. να καταβάλει ως αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης στον ενάγοντα το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000,00) ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής** (η αγωγή επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, όπως αναφέρεται στην ως άνω δικαστική απόφαση ότι προκύπτει από την υπ' αριθ. 2712β/12-10-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Κρήτης, με έδρα το Πρωτοδικείο Χανίων, Ελένης Ι. Παπαδάκη), **σύμφωνα με το άρθρο 45 του ν. 4607/2019 και καταδίκασε το εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό πεντακοσίων (500) ευρώ.**

Ο ενάγων με την ως άνω υπ' αρ. κατάθεσης δικογράφου Μει576/25-09- 2023 αγωγή του ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, εξέθεσε ότι στις 08/07/1985 προσλήφθηκε με απόφαση του Νομάρχη Χανίων ως μηχανολόγος - ηλεκτρολόγος μηχανικός με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου για ένα (1) έτος, η οποία παρατάθηκε διαδοχικά μέχρι στις 25/05/1987, οπότε μετατράπηκε σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, ότι με τη υπ' αριθ. 9193/11-01-2023 απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη Χανίων διαπιστώθηκε η αυτοδίκαιη απόλυσή του από την υπηρεσία, εξαιτίας της συμπλήρωσης στις 31/12/2022 του εξηκοστού έβδομου (67^{ου}) έτους της ηλικίας του, ενώ παράλληλα κατέθεσε στη Διεύθυνση Προσωπικού στα Χανιά αίτηση καταβολής νόμιμης αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης (άρθρου 55 του Π.Δ. 410/1988), η οποία όμως, απορρίφθηκε με το αιτιολογικό ότι είναι δικαιούχος εφάπαξ παροχής από το ΕΤΑΑ – ΤΣΜΕΔΕ. Για τους λόγους αυτούς, ο ενάγων με την ένδικη αγωγή του ζητούσε: α) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, Ο.Τ.Α. β' βαθμού δηλ. η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ, **σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 του ν. 3198/1955, να του καταβάλλει, με απόφαση του Δικαστηρίου κηρυσσομένης προσωρινά εκτελεστής, συντρεχόντων προς τούτο νομίμων και εξαιρετικών λόγων ως αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης, το ποσό των 15.000 ευρώ**, με το νόμιμο τόκο από την 31-12-2022, ημερομηνία αποχώρησής του, από την εργασία, άλλως από 02-01-2023 ότε κατέθεσε στη Δ/ση Προσωπικού τη με ημερομηνία 31-12-2022 και με αριθμό πρωτ.70/2-1-2023 αίτηση καταβολής της ως άνω νόμιμης αποζημίωσης, λόγω συνταξιοδότησης **άλλως από την επίδοση της αγωγής** και ως αποζημίωση προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, που υπέστη από την προεκτεθείσα ενέργεια του εργοδότη του, το ποσό των 5.500 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της παρούσας αγωγής του και β) να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγομένου να του καταβάλλει, ως αποζημίωση προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, που υπέστη από την προεκτεθείσα ενέργεια του εργοδότη του, το ποσό των 5.500 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της παρούσας αγωγής του. Και να καταδικασθεί ο εναγόμενος εις την εν γένει δικαστική του δαπάνη.

Με βάση αυτό το ιστορικό, ο ενάγων, όπως παραδεκτά, με τις προτάσεις του και με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου του ενώπιον του δικάσαντος Δικαστηρίου, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του ως άνω Δικαστηρίου, **παραιτήθηκε από το δικόγραφο μόνο κατά το αντικειμενικά σωρευόμενο αίτημα περί αναγνώρισης και επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης, εξαιτίας ηθικής βλάβης του, ποσού πέντε χιλιάδων πεντακοσίων (5.500,00) ευρώ**, ενώ παρέμειναν προς εκδίκαση τα λοιπά αγωγικά αιτήματα του.

Περαιτέρω, επί των ως άνω λοιπών αγωγικών αιτημάτων της προκειμένης αγωγής του ενάγοντα, με την ως άνω υπ' αρ. 23/2025 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, δεν έγιναν δεκτά τα αιτήματα του: α) περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, κατ' άρθρα 907 και 908 § 1 περ. ε' ΚΠολΔ, το οποίο απερρίφθη ως αόριστο και β) επιδίκασης τόκων από 31/12/2023, ημερομηνία αποχώρησής του ενάγοντος από την εργασία και επικουρικά από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης προς — καταβολής της σχετικής αποζημίωσης στις

02/01/2024, το οποίο τυγχάνει μη νόμιμο (ΜΠρΠατρ 504/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τούτο διότι από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 99 του π.δ/τος 30/1996 και 283 § 2 εδ. β' του ν. 3852/2010 προκύπτει για την τοκοδοσία των Ο.Τ.Α., δηλαδή και των περιφερειών, ισχύουν οι διατάξεις περί τόκων που κάθε φορά ισχύουν για τις οφειλές του Δημοσίου, δεδομένου ότι αυτές απολαμβάνουν των προνομίων του Δημοσίου (πρβλ. ΟΛΑΠ 1/2014, 1ΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στο πλαίσιο αυτό, τα θέματα σχετικά με την τοκογονία των οφειλών του Δημοσίου και κατ' επέκταση των Ο.Τ.Α. ρυθμίζονται από το άρθρο 21 του κανονιστικού διατάγματος της 26/6-10/7/1944 «περί δικών του Δημοσίου» και το άρθρο 45 του ν. 4607/2019, με τα οποία ορίζεται ότι ο νόμιμος τόκος επί των κυρίων οφειλών των ν.π.δ.δ. οφείλεται από την επίδοση σχετικής αγωγής και το ύψος του ισούται προς το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ), που ισχύει κατά την ημερομηνία άσκησης του ένδικου βοηθήματος, πλέον τριών (3,00) εκατοστιαίων μονάδων ετήσια. Το επιτόκιο του προηγούμενου εδαφίου δεν μεταβάλλεται, κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ), πριν από την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1,00) εκατοστιαία μονάδα, με σχετική βάση υπολογισμού του το επιτόκιο που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Σημειώνεται ότι διαφοροποιημένη ρύθμιση τοκογονίας, που έχει θεσπιστεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος, συνδεδεμένος με την εκπλήρωση των σκοπών των Ο.Τ.Α, πάγια έχει κριθεί ότι δεν αντιβαίνει ούτε στις διατάξεις των άρθρων 4 § 1 και 5, 20 § 1 και 25 § 1 Συντ., ούτε σ' αυτές των άρθρων 6 § 1 και 14 της ΕΣΔΑ, που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 και έχει, κατ' άρθρο 28 Συντ., υπερνομοθετική ισχύ, και στις διατάξεις του 1^{ου} Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ίδιας Σύμβασης (βλ. συναφώς ΑΕΔ 25/2012, ΟΛΑΠ 3/2006, ΑΠ 430/2015, ΑΠ 766/2014, ΣΤΕ 763/2021, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Μέχρι και σήμερα, η προσβαλλομένη απόφαση δεν έχει επιδοθεί στην Περιφέρεια Κρήτης.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

Ο ενάγων Α. Δ., υπηρετούσε στην Περιφερειακή Ενότητα Χανίων της Περιφέρειας Κρήτης, με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου του κλάδου ΠΕ/Μηχανολόγων Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και συνταξιοδοτήθηκε αυτοδίκαια λόγω ορίου ηλικίας στις 31/12/2022 και μισθοδοτούνταν με κρατήσεις για Κύρια Σύνταξη, Επικουρική Ασφάλιση και Εφάπαξ παροχών υπέρ του πρώην ασφαλιστικού Φορέα ΤΣΜΕΔΕ και νυν ΕΦΚΑ ενώ για περίθαλψη στο πρώην Ι.Κ.Α., ήδη ΕΦΚΑ.

Ειδικότερα:

Ο ενάγων, στις 08-07-1985 προσελήφθη με την υπ' αριθμ. πρωτ. 1955/17-06-1985 απόφαση του Νομάρχη Χανίων, η οποία εκδόθηκε μετά την υπ' αριθμ. 290579/27-3-1985 δ/γή Υπουργού Γεωργίας περί πληρώσεως θέσεων Προγράμματος Κανονισμού ΕΟΚ 1975/1982, 619/84 και ΜΟΠ και την υπ' αριθμ. 283170/28-2-1985 κοινή απόφαση κ. Υπουργών Εθνικής Οικονομίας Οικονομικών και Γεωργίας περί καθορισμού αριθμού προσωπικού για το πρόγραμμα, ως Μηχανολόγος - Ηλεκτρολόγος Μηχανικός, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για ένα (01) έτος, δυναμένης της σύμβασης να ανανεωθεί μέχρι τέσσερα (04) χρόνια, για τις ανάγκες του προγράμματος Κανονισμού ΕΟΚ και, ΜΟΠ στη Δ/ση Εγγείων Βελτιώσεων της Νομαρχίας Χανίων, και τοποθετήθηκε στο Συνεργείο Επισκευών, ως προϊστάμενος αυτού, σύμφωνα με το υπ' αριθμ. πρωτ. 2203/8-7-1985, έγγραφο της Δ/σης Εγγείων Βελτιώσεων της Νομαρχίας Χανίων. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 1824/26-06-1986 απόφαση του Νομάρχη Χανίων παρατάθηκε ο χρόνος της συμβάσεως κατά ένα (01) χρόνο από την ημερομηνία λήξης της σύμβασής του ενάγοντα (8-7-1986) μέχρι την 7-7-1987. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 1946/08-07-1987 απόφαση του Νομάρχη Χανίων, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. ΔΙΠ1Δ/Φ.42/24/11440/31- 12-86 (ΦΕΚ 921/τ.Β731-12-

86) κοινής Υπουργικής απόφασης των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών και Οικονομικών και το υπ' αριθμ. 739/4-6-87 απόσπασμα πρακτικού του Ζ' Υπηρεσιακού Συμβουλίου Υπ. Γεωργίας, της συνεδρίασης 25-05-87 προέκυψε ότι ο ενάγων κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες της υπηρεσίας του και κατατάχθηκε σε προσωρινή θέση Μηχανολόγου - Ηλεκτρολόγου Μηχανικού αορίστου χρόνου, που συνιστάται με την απόφαση αυτή. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 4241/14-05-1996 απόφαση της Νομάρχη Χανίων, μετακινήθηκε από την Δ/ση Εγγείων Βελτιώσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χανίων στο γραφείο της Νομαρχιακής Επιτροπής Διοίκησης και Παραγωγικών Δραστηριοτήτων. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 1874/9-3- 1998 απόφαση της Νομάρχη Χανίων τοποθετήθηκε στο Τμήμα Τουριστικής Ανάπτυξης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χανίων. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 5599/25-07-2001 απόφαση Νομάρχη Χανίων, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 77 του Ν. 2910/2001 (ΦΕΚ 301/5- 12-2001/τ. ΝΠΔΔ, διαπιστώθηκε η αυτοδίκαιη μετάταξή του από το Υπουργείο Γεωργίας στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων από 2-5-2001, με σχέση εργασίας ΙΔΑΧ σε συνιστώμενη προσωποπαγή θέση ειδικότητας ΠΕ Μηχανολόγων Ηλεκτρολόγων Μηχανικών. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 5254/11-06-2010 απόφαση της Δ/σης Διοικ/κών Υπηρεσιών και Δικαιωμάτων Πολιτών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χανίων που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3205/03 χορηγήθηκε στον ενάγοντα το 4ο μισθολογικό κλιμάκιο ειδικότητας Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών από 8/7/2010 ημερομηνία κατά την οποία συμπλήρωσε είκοσι πέντε (25) έτη συνολική πραγματική υπηρεσία. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 42/3-1-2011 απόφαση του Περιφερειάρχη Κρήτης, που εκδόθηκε σύμφωνα με τον Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/τ.Α'/7-6-2010) και δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 35/ Τ.Β724-01-2011, μεταφέρθηκε αυτοδίκαια από 1-1-2011 στην Περιφέρεια Κρήτης - Περιφερειακή Ενότητα Χανίων και κατατάχθηκε σε προσωποπαγή θέση προσωπικού ΙΔΑΧ, κλάδου ΠΕ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών με βαθμό Α' . Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 399/28-01-2011 απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη Χανίων τοποθετήθηκε στο τμήμα Τουρισμού της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, στα Χανιά. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 96755/40334/11-11-2011 διαπιστωτική πράξη του Περιφερειάρχη Κρήτης, που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 28 του Ν 4024/2011 κατατάχθηκε από 1-11- 2011 στο Β' Βαθμό ειδικότητας Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών, με χρόνο υπηρεσίας στον βαθμό κατάταξης (05) έτη , (03) μήνες και (24) ημέρες.

Με την υπ' αρ. πρωτ.26652/15-11-2011 διαπιστωτική πράξη του Αντιπεριφερειάρχη Χανίων, που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 29 του Ν. 4024/2011, κατατάχθηκε από 1- 11-2011 στο Μισθολογικό Κλιμάκιο 1 (ΜΚ1) του βαθμού Β' ειδικότητας ΠΕ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών. Με την υπ' αρ. πρωτ. 17419/14-06-2012 απόφαση της Δ/σης Διοικ/κού - Οικ/κού Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, που εκδόθηκε σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 32 του Ν. 4038/2012, του χορηγήθηκε από 08-07- 2012 το Μισθολογικό Κλιμάκιο 2 (ΜΚ2) του Βαθμού Β', ειδικότητας ΠΕ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών ΙΔΑΧ.

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 87.754/15-07-2015 απόφαση της Δ/σης Διοικ/κού - Οικ/κού Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, που εκδόθηκε σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 32 του Ν. 4038/2012, του χορηγήθηκε από 08-07-2015 το Μισθολογικό Κλιμάκιο 3 (ΜΚ3) του Βαθμού Β', ειδικότητας ΠΕ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών ΙΔΑΧ. 14. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 77381/04-05-2016 διαπιστωτική πράξη του Αντιπεριφερειάρχη Χανίων, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.4354/2015 (ΦΕΚ 176/τ.Α'/16-12-2015) κατατάχθηκε από 01- 01-2016 στο 16° μισθολογικό κλιμάκιο της κατηγορίας ΠΕ προσωπικού ΙΔΑΧ με πλεονάζοντα χρόνο στο μισθολογικό κλιμάκιο κατάταξης (00) έτη, (05) μήνες και (23) ημέρες. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 77389/04-05-2016 διαπιστωτική πράξη του Αντιπεριφερειάρχη Χανίων, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.4369/2016 κατατάχθηκε

από 01-01-2016 στον βαθμό Α' της κατηγορίας ΠΕ προσωπικού ΙΔΑΧ, με πλεονάζοντα χρόνο στο βαθμό κατάταξης κατά την ημερομηνία αυτή (17) έτη, (05) μήνες και (23) ημέρες. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 254473/20-12-2016 απόφαση του Περιφερειάρχη Κρήτης, που εκδόθηκε ύστερα από την αριθμ. 95/07-12-2016 (πρακτικό 110/2016) απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου Περιφέρειας Κρήτης, του αναγνωρίζεται προϋπηρεσία εκτός δημοσίου τομέα έξι (6) ετών, τριών (3) μηνών και δεκαπέντε (15) ημερών για βαθμολογική εξέλιξη, καθ' όσον πληρούνταν οι οριζόμενες στις διατάξεις του Π.Δ. 69/2016 προϋποθέσεις και εντάχθηκε από 07-12-2016 (ημερομηνία συνεδρίασης του Υπηρεσιακού Συμβουλίου) στον Α βαθμό με πλεονάζοντα χρόνο υπηρεσίας στο βαθμό αυτό κατά την ανωτέρω ημερομηνία είκοσι τέσσερα (24) έτη, οκτώ (8) μήνες και δεκαπέντε (15) ημέρες. Με την υπ' αριθμ. 170494/15-07-2019 απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη Χανίων του χορηγήθηκε το 17ο μισθολογικό κλιμάκιο της κατηγορίας ΠΕ, ειδικότητας ΠΕ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών από 09-07-2019, επειδή κατά την ημερομηνία αυτή συμπλήρωσε τον απαιτούμενο χρόνο μισθολογικής εξέλιξης.

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 99671/26-5-2020 απόφαση του Περιφερειάρχη Κρήτης κατατάχθηκε λόγω κατοχής ενιαίου και αδιάσπαστου τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών, από 18-11-2019 (ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης στην υπηρεσία) στον Α' Βαθμό της ΠΕ κατηγορίας με πλεονάζοντα χρόνο στο βαθμό αυτό κατά την ανωτέρω ημερομηνία είκοσι εννέα (29) έτη, επτά (7) μήνες και είκοσι επτά (27) ημέρες. Με την υπ' αριθμ. 211185/16-07-2021 απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη Χανίων του χορηγήθηκε το 18ο μισθολογικό κλιμάκιο της κατηγορίας ΠΕ, ειδικότητας ΠΕ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών από 09-07-2021, επειδή κατά την ημερομηνία αυτή συμπλήρωσε τον, απαιτούμενο χρόνο εξέλιξης.

Με την με υπ' αριθμ. πρωτ. 9193/11-01-2023 απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη Χανίων, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 97/τ.Γ/20-01-2023, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46, 49 και 55 του Π.Δ. 410/1988, του άρθρου 20 του Ν. 3801/2009 και του άρθρου 28 του Ν. 4305/2014 διαπιστώθηκε η αυτοδίκαιη απόλυσή του από την υπηρεσία, λόγω ορίου ηλικίας, από 31-12-2022, επειδή την ημερομηνία αυτή συμπλήρωσε το 67ο έτος της ηλικίας του και δεν είχε λάβει άδεια άνευ αποδοχών, δεν είχε τεθεί σε αργία ή διαθεσιμότητα, δεν του είχε επιβληθεί καμία πειθαρχική ποινή, ούτε εκκρεμούσε / εκκρεμεί ποινική ή πειθαρχική δίωξη εναντίον του.

Στις 02-01-2023 κατέθεσε στη Δ/ση Προσωπικού στα Χανιά τη με ημερομηνία 31-12-2022 και με αριθμό πρωτ. 70/2-1-2023 αίτηση καταβολής της νόμιμης αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης.

Στη συνέχεια, η Δ/ση Διοικητικού Οικονομικού της Π.Ε.Χανίων, απέστειλε το υπ' αρ. πρωτ. **23047/24-01-2023 έγγραφο της προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και τον ενάγοντα,** με θέμα : **«Καταβολή αποζημίωσης άρθρου 55 του Π.Δ. 410/1988»**, αναφέροντας, ότι ύστερα από την με αρ. πρωτ. 70/2-1-2023 αίτηση του πρώην υπαλλήλου της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων Δ. Α. του Π. αναφορικά με το θέμα παρακαλούμε όπως μας γνωρίσετε αν δικαιούται την εν λόγω αποζημίωση. Ο παραπάνω αναφερόμενος υπηρετούσε στην Περιφερειακή Ενότητα Χανίων με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου του κλάδου ΠΕ/Μηχανολόγων Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, συνταξιοδοτήθηκε αυτοδίκαια λόγω ορίου ηλικίας στις 31/12/2022 και μισθοδοτούνταν με κρατήσεις για Κύρια Σύνταξη, Επικουρική Ασφάλιση και Εφάπαξ παροχών υπέρ του πρώην ασφαλιστικού Φορέα ΤΣΜΕΔΕ και νυν ΕΦΚΑ ενώ για περίθαλψη στο πρώην Ι.Κ.Α. Είμαστε στην διάθεσή σας για όποιες περαιτέρω διευκρινήσεις επί του θέματος

Συνημμένα: Η υπ' αρ.πρωτ. 328103/25-10-2022 αίτηση του πρώην υπαλλήλου μετά των συνημμένων αυτής :(α) Το υπ' αρ. πρωτ. 8760/8-4-2022 έγγραφο της Π.Ο. Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ., β) Το υπ' αρ. πρωτ. 8448/23-3-2021 έγγραφο της Π.Ο. Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ και γ) την υπ' αρ. 187/2020 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου

του Κράτους...»

Επί του ανωτέρω εγγράφου της Δ/σης Διοικητικού Οικονομικού της Π.Ε.Χανίων, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με το υπ' αρ. πρωτ. 2/5288/ΔΕΠ/22-6-2023 έγγραφο του, προς την Περιφέρεια Κρήτης (Δ/ση Διοικητικού Οικονομικού της Π.Ε.Χανίων), απάντησε τα εξής: «...**ΘΕΜΑ: «Αποζημίωση άρθρου 55 του Π.Δ/τος 410/88 σε μηχανικούς» Σχετ: Το αριθμ. 23047/24-1-2023 έγγραφο σας.** Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού και αναφορικά με το αντικείμενο του Θέματος, σας πληροφορούμε ότι **η αριθμ. 187/2020 Γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, δεν έγινε αποδεκτή** από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών. Επί του θέματος αυτού, η Δ/ση Διοικητικού Οικονομικού της Π.Ε.Χανίων υπέβαλε σχετικό ερώτημα προς την Ολομέλεια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Οικονομικών και θα προβεί άμεσα στην ενημέρωση όλων των ενδιαφερομένων φορέων μόλις εκδοθεί η σχετική ως άνω Γνωμοδότηση..».

Μετά την υπ' αρ. πρωτ. 2/5288/ΔΕΠ/22-06-2023 απάντηση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους η Δ/ση Διοικητικού Οικονομικού της Π.Ε.Χανίων δεν προχώρησε στην καταβολή της παραπάνω αποζημίωσης, στον κ. Α. Δ. Για το λόγο αυτό, ο κ. Δ., άσκησε την ως άνω αγωγή του κατά της Περιφέρειας Κρήτης.

Το ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ υπ' αριθμόν 23/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, επί της ως άνω αγωγής.

Η υπ' αριθμόν 23/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, δεχθείσα την ως άνω αγωγή του ενάγοντα ως προς την καταβολή της ως άνω αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης, εξ ευρώ 15.000, αναφέρει τα εξής (σελ.1 έως και 4):

«...I.-Με τον εκτελεστικό **του άρθρου 103 §§ 2 και 3 Συντάγματος, νόμο 993/1979, όπως τροποποιήθηκε και κωδικοποιήθηκε με το π.δ. 410/1988,** ορίστηκαν οι επιτρεπτές περιπτώσεις πρόσληψης στο Δημόσιο, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (στο εξής Ο.Τ.Α.) και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (στο εξής ν.π.δ.δ.) με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Ειδικότερα, **στη διάταξη του άρθρου 103 § 3 Συντ., όπως ισχύει μετά την αναθεώρηση του έτους 2001,** ορίζονται τα εξής: «*Οργανικές θέσεις ειδικού επιστημονικού καθώς και τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού μπορούν να πληρούνται με προσωπικό που προσλαμβάνεται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Νόμος ορίζει τους όρους για την πρόσληψη, καθώς και τις ειδικότερες εγγυήσεις τις οποίες έχει το προσωπικό που προσλαμβάνεται*», **ενώ στην παράγραφο 8 του ίδιου άρθρου** ορίζεται ότι «*Νόμος ορίζει τους όρους και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων και πέραν των προβλεπομένων στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 είτε πρόσκαιρων είτε απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 [...]*».

Περαιτέρω, **στο άρθρο 49 του ν. 993/1979 και ήδη 55 του π.δ/τος 410/1988, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 6 § 1 του ν. 3320/2005,** προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου αυτού, η αποζημίωση λόγω απόλυσης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας από την υπηρεσία καθορίζεται ως εξής: α) Για το προσωπικό που έχει συνεχή υπηρεσία από ένα έτος μέχρι τρία έτη οι αποδοχές ενός μήνα, πάνω από τρία έτη και μέχρι έξι έτη οι αποδοχές δύο μηνών, πάνω από έξι και μέχρι οκτώ έτη οι αποδοχές τεσσάρων μηνών, β) Για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας μετά τα δέκα και μέχρι τριάντα έτη, η πιο πάνω αποζημίωση προσαυξάνεται με το ποσό των αποδοχών ενός μήνα. Ο υπολογισμός

της αποζημίωσης γίνεται με βάση τις τακτικές αποδοχές του τελευταίου μήνα με καθεστώς πλήρους απασχόλησης. Κατά τον υπολογισμό της αποζημίωσης, οι μηνιαίες αποδοχές δε λαμβάνονται υπόψη κατά το ποσό που υπερβαίνουν το οκταπλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, πολλαπλασιαζόμενο με τον αριθμό τριάντα (30). Το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, το οποίο δεν υπάγεται, για τη χορήγηση σύνταξης, στην ασφάλιση του Δημοσίου, εφόσον συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για λήψη σύνταξης, δύναται να αποχωρεί από την υπηρεσία λαμβάνοντας το μεν επικουρικά ασφαλισμένο το 40%, το δε μη επικουρικά ασφαλισμένο το 50% της προβλεπόμενης από τις κείμενες διατάξεις αποζημίωσης. Ως επικουρικά ασφαλισμένοι, για την εφαρμογή της παρ. 4 του άρθρου αυτού, νοούνται όσοι έχουν συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για τη λήψη επικουρικής σύνταξης. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν ανάλογη εφαρμογή και στους μισθωτούς με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου που υπηρετούσαν κατά τη δημοσίευση του ν. 993/1979 και του ν. 1188/1981, οι οποίοι δεν ανήκουν στο ειδικό επιστημονικό, τεχνικό ή βοηθητικό προσωπικό των άρθρων 9 του ν. 993/1979 και 258 του ν. 1188/1981.

Από τη σύγκριση της διατύπωσης της αμέσως παραπάνω αναφερόμενης τροποποιημένης διάταξης προκύπτει ότι, ενώ μέχρι την τροποποίηση αυτής με το ν. 3320/2005, το προσωπικό που δικαιούταν να λάβει την αποζημίωση του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988, οριζόταν ρητά στις διατάξεις του ν. 993/1979, δηλαδή ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό, που προσλήφθηκε πριν την ισχύ του ν. 993/1979 και όσοι υπηρετούσαν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού και συνδέονταν με το Δημόσιο με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, παρότι δεν ανήκαν στο ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό, μετά τη γενόμενη τροποποίηση αναφέρεται πλέον γενικά στο προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (ΜΠρΠατρ 32/2024, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η τροποποίηση αυτή είναι σύμφωνη προς τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 103 του Συντ. και ιδιαίτερα προς αυτή της παρ. 8 αυτού, στην οποία ορίζεται ότι μπορεί να υπηρετεί σε οργανικές θέσεις προσωπικό ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και πέραν αυτού που προβλέπεται στην παρ.3 του ίδιου άρθρου (ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό). Ήδη, στο άρθρο 5 §§ 2 και 3 του ν.3801/2009, ορίζονται τα ακόλουθα: «Στις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' του π.δ. 410/1988 'Κώδικας Προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των λοιπών ΝΠΔΔ' υπάγεται όλο το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ανεξαρτήτως ειδικότητας. Οι διατάξεις του Κεφαλαίου Ε' του π. δ. 410/1988 και του άρθρου 88 του Κεφαλαίου ΣΤ' δεν θίγονται από τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου».

Στην αιτιολογική έκθεση του νόμου αυτού και σε σχέση με την παρ. 2 του άρθρου 5 αναφέρονται τα εξής: «Όπως είναι γνωστό στο Σύνταγμα του 1975 (άρθρο 103 παρ. 3) προβλεπόταν ότι το ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό μπορεί να κατέχει οργανική θέση με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ και τους ΟΤΑ. Αποτέλεσμα της εν λόγω συνταγματικής διάταξης ήταν όλο το προσωπικό ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου να μην υπάγεται στο Κεφάλαιο Β' του π.δ. 410/1988, που ρυθμίζει τα θέματα κατάστασης του ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού που κατέχει οργανικές θέσεις. Μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος, το έτος 2001, στο πλαίσιο της οποίας (άρθρο 103 παρ. 8) ορίσθηκε ότι μπορεί να υπηρετεί σε οργανικές θέσεις προσωπικό ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και πέραν αυτού που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 103 (ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό), θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά και για το προσωπικό αυτό η υπαγωγή του στο Κεφάλαιο Β' του π. δ. 410/1988, ώστε

να δικαιούται, πέραν των άλλων, και την αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, για την οποία μέχρι σήμερα το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους είχε αντίθετη άποψη, δίδοντας την ερμηνεία ότι μόνο το ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό δικαιούται και την προβλεπόμενη από τις διατάξεις αυτές αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης ή καταγγελίας της σύμβασης από την υπηρεσία».

Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αποζημίωσης αυτής, η οποία έχει προνοιακό χαρακτήρα (ίδετε αποφάσεις Αρείου Πάγου : ΑΠ 790/2014, ΑΠ 1159/2011, δημοσιευμένες στις Τράπεζες Νομικών Πληροφοριών ΤΝΠ Ισοκράτης και ΤΝΠ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ), αποτελούν αφενός η μη υπαγωγή των μισθωτών στην ασφάλιση του Δημοσίου για τη χορήγηση σύνταξης (αρνητική προϋπόθεση), αφετέρου η συμπλήρωση των προϋποθέσεων προς λήψη σύνταξης γήρατος από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο υπάγονται (θετική προϋπόθεση), ενώ η επικουρική ασφάλισή τους και η συμπλήρωση των προϋποθέσεων απόληξης επικουρικής σύνταξης δεν αποτελεί προϋπόθεση, αλλά συνιστά περίπτωση περαιτέρω περιορισμού της μειωμένης αποζημίωσης (ίδετε αποφάσεις Αρείου Πάγου: ΑΠ 316/2019, ΑΠ 1360/2015, ΑΠ 1359/2015, δημοσιευμένες στις Τράπεζες Νομικών Πληροφοριών ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και ΤΝΠ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ). Σύμφωνα με το άρθρο 55 § 5 του π.δ/τος 410/1988 το ποσοστό αποζημίωσης που προβλέπεται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και δεν μπορεί να υπερβαίνει το ανώτατο όριο αποζημίωσης του άρθρου 2 § 2 του α.ν. 173/1967, όπως αυτό κάθε φορά αναπροσαρμόζεται. Στο πλαίσιο αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 2 § 2 του α.ν. 173/1967, το οποίο εφαρμόζεται και στην περίπτωση των Ο.Τ.Α., με βάση το άρθρο 1 § 1 του ν.δ/τος 618/1970, «Εις ας περιπτώσεις εργοδότης τυγχάνει το Δημόσιον ή Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ή Τράπεζα ή Επιχειρήσεις και Οργανισμοί κοινής ωφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ, Εταιρείαι Υδάτων ή Επιχειρήσεις επιχορηγούμενοι υπό του Κράτους), η υπό του Ν. 2112/1920, ως ούτος ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρους, οφειλομένη αποζημίωσις δεν δύναται να υπερβαίνει εις πάσαν περίπτωσιν το ποσόν των 240.000 δραχμών, καταργουμένης πάσης αντιθέτου ειδικής διατάξεως Νόμου ή συμβάσεως οιασδήποτε μορφής ή τυχόν υπάρχοντας εθίμου». Το ανώτατο αυτό όριο αυξήθηκε διαδοχικά και ήδη με το άρθρο 21 § 13 του ν. 3144/2003 προσδιορίσθηκε στο ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000,00) ευρώ (ιδ. απόφαση Μονομελούς Εφετείου Αθηνών : ΜΕφΑθ 566/2023, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).....».

Στη συνέχεια, η υπ' αριθμόν 23/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, δεχθείσα την ως άνω αγωγή του ενάγοντα ως προς την καταβολή της αιτούμενης αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης, αφού αναφέρει την κατά τα προαναφερόμενα υπηρεσιακή εξέλιξη του ενάγοντα, στις σελίδες 7 επ. αναφέρει τα εξής: «.....Αμέσως μετά την αποχώρησή του από την υπηρεσία, ο ενάγων υπέβαλε στη Διεύθυνση Διοικητικού - Οικονομικού της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων της Περιφέρειας Κρήτης τη με αριθ. πρωτ. 70/02-01-2023 αίτησή του περί καταβολής της νόμιμης αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 55 του π.δ/τος 410/1988, η οποία διαβιβάστηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (αριθ. πρωτ. 23047/24-01-2023) με το ερώτημα του κατά πόσο ο ενάγων δικαιούται τη συγκεκριμένη αποζημίωση, δεδομένου ότι αυτός ήταν ασφαλισμένος κύρια και επικουρικά υπέρ του πρώην ασφαλιστικού φορέα ΤΣΜΕΔΕ και ήδη Ε.Φ.ΚΑ, Με το με αριθ. πρωτ. 2/5288/ΔΕΠ/22-06-2023 απαντητικό έγγραφο της Διεύθυνσης Εισοδηματικής Πολιτικής του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, το οποίο κοινοποιήθηκε στον ενάγοντα με το με αριθ. πρωτ. 348355/19-10-2023 έγγραφο του τμήματος Προσωπικού και Μισθοδοσίας της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, απορρίφθηκε το σχετικό αίτημά του, καθώς η συναφής με το θέμα, με αριθ.

187/2020 Γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με την οποία κρίθηκε ότι υπάλληλοι (του Υπουργείου Τουρισμού στην κριθείσα περίπτωση) με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου κατηγορίας ΠΕ, ειδικότητας μηχανικών, δικαιούνται της οριζόμενης στο άρθρο 55 §§ 1, 2 και 4 του π.δ/τος 410/1988 μειωμένης αποζημίωσης (40%), εφόσον α) δεν υπάγονται στην ασφάλιση του Δημοσίου για τη χορήγηση σύνταξης, β) έχουν συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για τη λήψη σύνταξης γήρατος από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο υπάγονται (ΤΣΜΕΔΕ και ήδη Ε.Φ.Κ.Α.) και γ) είναι επικουρικά ασφαλισμένοι (ΤΣΜΕΔΕ), χωρίς η πρόσθετη ασφάλισή τους για την απόληψη εφάπαξ χρηματικής παροχής (βοηθήματος) και η καταβολή αυτού, να κωλύει ή να περιορίζει την παράλληλη καταβολή και της παραπάνω αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης, δεν έγινε αποδεκτή από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών και, συνεπώς, η υπηρεσία του αρνήθηκε να του καταβάλει την αιτούμενη αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης, παρότι δικαιούται αυτήν, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην υπό στοιχείο Ι. μείζονα σκέψη της παρούσας.

Περαιτέρω, από τα ίδια πιο πάνω αναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία, αποδείχθηκε ότι οι τακτικές ακαθάριστες αποδοχές του ενάγοντα κατά το χρόνο της αποχώρησής του, ύστερα από διαδοχικές κατατάξεις σε μισθολογικά κλιμάκια (βλ. το με αριθ. πρωτ. 31615/31-01-2023 πιστοποιητικό υπηρεσιακών μεταβολών του τμήματος Προσωπικού και Μισθοδοσίας της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων της Περιφέρειας Κρήτης), ανέρχονταν σε δύο χιλιάδες εκατόν σαράντα πέντε (2.145,00) ευρώ (βλ. την από 06/10/2022 βεβαίωση αποδοχών του τμήματος Προσωπικού και Μισθοδοσίας της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων της Περιφέρειας Κρήτης). Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αποζημίωσης του άρθρου 55 § 4 του π.δ/τος 410/1988, η οποία έχει προνοιακό χαρακτήρα, και της οποίας η λειτουργία και ο σκοπός της δε βρίσκεται στο μέλλον, όπως της εφάπαξ παροχής, αλλά στο παρελθόν, δηλαδή για τις ήδη παρασχεθείσες υπηρεσίες των εργαζομένων, αποτελούν: α) η μη υπαγωγή στην ασφάλιση του Δημοσίου για τη χορήγηση σύνταξης και β) η συμπλήρωση των προϋποθέσεων για λήψη πλήρους σύνταξης γήρατος από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο υπάγονται, ενώ η επικουρική ασφάλισή τους και η συμπλήρωση των προϋποθέσεων απόληξης επικουρικής σύνταξης, δεν αποτελεί προϋπόθεση, αλλά συνιστά περίπτωση περαιτέρω περιορισμού της μειωμένης αποζημίωσης, σύμφωνα και μετά αναλυτικά εκτιθέμενα στην υπό στοιχείο Ι. μείζονα σκέψη και, συνεπώς, η πρόσθετη ασφάλιση του ενάγοντα στον παραπάνω ασφαλιστικό φορέα δε δύναται να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα για την καταβολή της αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης. Το εναγόμενο ν.π.δ.δ. - Ο.Τ.Α. β' βαθμού υπάγεται στη ρύθμιση του άρθρου 2 § 2 του α.ν. 173/1967, σύμφωνα με το άρθρο 1 § 1 του ν.δ/τος 618/1970, και, άρα, η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000,00) ευρώ, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην παραπάνω μείζονα σκέψη.

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει το Δικαστήριο να προβεί σε υπολογισμό της σχετικής αποζημίωσης προς τον ενάγοντα, δεδομένων αφενός της άρνησης του εναγομένου να τη χορηγήσει, αφετέρου του γεγονότος ότι ο ενάγων κατά το χρόνο αποχώρησής του από την εργασία του είχε συμπληρώσει τριάντα επτά (37) έτη, πέντε (5) μήνες και είκοσι τρεις (23) ημέρες προϋπηρεσίας και οι μηνιαίες ακαθάριστες αποδοχές του, όπως προαναφέρθηκε, ανέρχονταν σε δύο χιλιάδες εκατόν σαράντα πέντε (2.145,00) ευρώ. Ειδικότερα, η νόμιμη αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης, που δικαιούται ο ενάγων, υπολογίζεται ως εξής: α) για μέχρι δέκα (10) έτη συνεχούς υπηρεσίας, δικαιούται τις αποδοχές τεσσάρων (4) μηνών, δηλαδή οκτώ χιλιάδες πεντακόσια ογδόντα (8.580,00) ευρώ (2.145,00 ευρώ X 4 μήνες), και β)

για κάθε συμπληρωμένο έτος μετά τα δέκα (10) έτη και μέχρι τα τριάντα επτά (37) έτη, στις αποδοχές ενός μήνα για κάθε έτος, δηλαδή πενήντα επτά χιλιάδες εννιακόσια δεκαπέντε (57.915,00) ευρώ (2.145,00 ευρώΧ 27 μήνες), δηλαδή συνολικά το ποσό των εξήντα έξι χιλιάδων τετρακοσίων ενενήντα πέντε (66.495,00) ευρώ. Σημειώνεται ότι για τον υπολογισμό της αποζημίωσης λήφθηκαν υπόψη οι τακτικές αποδοχές του τελευταίου μήνα με καθεστώς πλήρους απασχόλησης, καθώς αυτές δεν υπερβαίνουν το οκταπλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, που ανέρχεται από 01/04/2024 σε τριάντα επτά ευρώ και επτά λεπτά (37,07), κατά τη με αριθ. 25058/29-03-2024 υπουργική απόφαση της Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, πολλαπλασιάζαμενο με τον αριθμό τριάντα (30), σύμφωνα με το άρθρο 55 § 2 του π.δ/τος 410/1988. **Επειδή, ωστόσο, ο ενάγων είναι, καθ' ομολογία του, επικουρικά ασφαλισμένος, η αποζημίωση περιορίζεται σε ποσοστό 40%, δηλαδή στο ποσό των είκοσι έξι χιλιάδων πεντακοσίων ενενήντα οκτώ (26.598,00) ευρώ. Το ποσό αυτό, όμως, υπερβαίνει εκείνο του ανώτατου ορίου των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000,00) ευρώ, και, συνεπώς, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 2 § 2 του α.ν. 173/1967, ο ενάγων δικαιούται το τελευταίο, δηλαδή δεκαπέντε χιλιάδες (15.000,00) ευρώ ως αποζημίωση κατά τις διατάξεις του άρθρου 55 του π.δ/τος 410/1988. Ενόψει του ότι, ως προεκτέθηκε, στην προκειμένη περίπτωση εφαρμόζεται το ανώτατο όριο αποζημίωσης, που ορίζεται στο άρθρο 2 παρ. 2 του α.ν. 173/1967, το ποσό που δικαιούται ο ενάγων να λάβει από την εναγομένη ως αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης ανέρχεται στο ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000,00) ευρώ.**

IV. Κατά λογική ακολουθία πρέπει να γίνει δεκτή μερικά η υπό κρίση αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη ως ουσιαστικά βάσιμη, να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη ημέρα της επίδοσης της αγωγής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 45 του ν. 4607/2019 περί τοκοφορίας της οφειλής, Τέλος, πρέπει το εναγόμενο, εξαιτίας της ήττας του, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, ύστερα από σχετικό αίτημα του τελευταίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 176, 189 § 1, 191 § 2 ΚΠολΔ, 63 § 1 περ. ι υποπερ.α' και 68 παρ.1 του Ν. 4194/2013, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό...»

Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Από τη σαφή διατύπωση των διατάξεων του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988, ως ισχύει από 1-1-2004, δηλαδή μετά από την ισχύ του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 3320/2005, προκύπτει ότι την αποζημίωση του άρθρου αυτού δικαιούται να λάβει γενικά το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και όχι μόνο το ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό, που προσελήφθη πριν από την ισχύ του ν. 993/1979 και όσοι υπηρετούσαν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού και συνδέονταν με το Δημόσιο με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, παρότι δεν ανήκαν στο ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του **(απόφαση Αρείου Πάγου -ad hoc ΑΠ 316/2019-ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ-ΤΝΠ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ)**.

Ειδικότερα, με την υπ' αρ. **316/2019 απόφαση του Αρείου Πάγου** (Β1 Τμήματος Πολιτικού), σχετικά με το Προσωπικό Δημοσίου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, το δικαίωμα αποζημίωσης λόγω απόλυσης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας από την υπηρεσία, άρθρου 55 παρ. 4 του ΠΔ 410/88, έγινε δεκτό ότι : «...*προκύπτει ότι, ενώ μέχρι την τροποποίηση της εν λόγω διάταξης με το Ν. 3320/2005, το προσωπικό που δικαιούτο να λάβει την αποζημίωση ορίζονταν ρητά στις διατάξεις του ν. 993/1979, δηλαδή ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό, που προσλήφθηκε πριν την ισχύ του ν. 993/1979 και όσοι υπηρετούσαν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού και συνδέονταν με το Δημόσιο*

με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, παρότι δεν ανήκαν στο ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό, **μετά τη γενόμενη τροποποίηση αναφέρεται πλέον γενικά στο προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Εν προκειμένω λοιπόν, ο αναιρεσείων ενάγων δικαιούται την αιτούμενη αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης, αν και διορίσθηκε στο εναγόμενο αναιρεσίβλητο Δημόσιο με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 993/1979 και δεν ανήκε στο ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό. Δεκτή η αναίρεση...»** Επειδή, ήδη, **στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 5 του ν. 3801/2009 αποτυπώθηκε ρητά η βούληση του νομοθέτη να υπάγεται στις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' του π.δ. 410/1988 όλο το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ανεξαρτήτως ειδικότητας, όπως σαφώς προκύπτει και από τη σχετική αιτιολογική έκθεση (βλ. και αποφάσεις Αρείου Πάγου: ΑΠ 1359, 1360/2015- ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ-ΤΝΠ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ).**

Ειδικά, η υπ' αρ. **1359/2015** απόφαση του Αρείου Πάγου Β1 Τμήματος Πολιτικού, δέχθηκε ότι: «.. η υποχρεωτική μεταφορά του άρθρου 5 του Ν. 2702/1999 που αφορά το πλεονάζον προσωπικό των Ι.Γ.Μ.Ε. και Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ Α.Ε δεν ταυτίζεται με την έννοια της απολύσεως, καθώς η μεταφορά γίνεται σε ίδια θέση, με την αυτή ειδικότητα στο νέο εργοδότη, με πλήρη διασφάλιση των εργασιακών και ασφαλιστικών του δικαιωμάτων του εργαζόμενου. Τρόπος υπολογισμού της αποζημίωσης λόγω απολύσεως ή καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας προσωπικού που υπηρετεί με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. και τα λοιπά ΝΠΔΔ. Για τη λήψη αποζημίωσης απαιτείται η μη υπαγωγή τους στην ασφάλιση του Δημοσίου για τη χορήγηση σύνταξης και η συμπλήρωση των προϋποθέσεων για λήψη πλήρους συντάξεως γήρατος από τον ασφαλιστικό τους φορέα. Η συμπλήρωση των προϋποθέσεων λήψεως επικουρικής συντάξεως συνιστά περίπτωση μείωσης της αποζημιώσεως. Ως επικουρικά ασφαλισμένοι νοούνται μόνον όσοι υπάγονται σε φορέα ασφάλισεως για την λήψη επικουρικής συντάξεως και όχι για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος μόνο. Οι διατάξεις που ρυθμίζουν τον τρόπο υπολογισμού της μειωμένης αποζημίωσης καταλαμβάνει όλο το προσωπικό του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ, ανεξαρτήτως ειδικότητας ή ιδιότητας. Η σχετική αξίωση υπόκειται σε 5ετή και όχι 2ετή παραγραφή. Απορρίπτει την αναίρεση κατά της υπ' αριθμ. 3740/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών...»

Επίσης, η υπ' αριθμόν **1185/15** απόφαση του Αρείου Πάγου (Πολιτικού Τμήματος -Β2), δέχθηκε ότι : «..Το Εφετείο δέχθηκε ότι οι ενάγοντες και ήδη αναιρεσίβλητοι, που προσελήφθησαν από το εναγόμενο και ήδη αναιρεσείων Ελληνικό Δημόσιο ως εκπαιδευτικοί, μετά την έναρξη ισχύος του ν. 993/1979, εργάστηκαν σε αυτό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου έως τη συνταξιοδότησή τους και δικαιούνται την αποζημίωση που προβλέπει το άρθρο 49 του ν. 993/1979 και ήδη 55 του π.δ. 410/1988, παρά το ότι δεν υπάγονταν στο ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό και ανεξαρτήτως του ότι είχαν προσληφθεί μετά την 21-12-1979, δηλαδή μετά την έναρξη ισχύος του ν. 993/1979. Απορρίπτει την αίτηση για αναίρεση της 6926/2013 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών...».

Περαιτέρω, **με τη διάταξη της παρ. 1 εδ. α' του άρθρου 49 του ν. 993/1979 (άρ. 55 παρ. 4 του π.δ. 410/1988)** σκοπήθηκε η διευκόλυνση της ανανέωσης του επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., ώστε να παρασχεθεί στους νέους η ευχέρεια για την εξεύρεση εργασίας. Προς τούτο, **θεσπίστηκε ως κίνητρο, το δικαίωμα λήψης αποζημίωσης από τους πιο πάνω μισθωτούς Ι.Δ.Α.Χ. κατά την αποχώρηση αυτών από την υπηρεσία, κατ' εξαίρεση του γενικού κανόνα της μη λήψης αποζημίωσης, σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εκ μέρους τους (ΑΠ**

1015/1995, 646/1990). Η εν λόγω αποζημίωση δεν αποτελεί ασφαλιστική παροχή, διότι δεν συναρτάται με την ύπαρξη ασφαλιστικής σχέσης ούτε με την επέλευση ασφαλιστικού κινδύνου ή με προϋποθέσεις, οι οποίες, κατ' αρχήν, προσιδιάζουν σε ασφαλιστική παροχή, αλλά αποτελεί αποζημίωση προνοιακού χαρακτήρα (ΑΠ 316/2019, 1185/2015, 790/2014, 1159/2011, ΣτΕ 2107/2017, ΣτΕ 2760/1999, 2076/1998, 1083/1988 - ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ-ΤΝΠ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ, ΔΕφΑΘ 1402/2011, 1731/2010, Γνμδ ΝΣΚ 322/2014), έχουσα τη φύση έκτακτης κατά την αποχώρηση του υπαλλήλου οικονομικής ενίσχυσης του ενόψει της διακοπής της σχέσης του με το Δημόσιο κατά τη συνταξιοδότησή του (ΣτΕ 2107/2017 -ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ-ΤΝΠ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ).

Ειδικότερα, με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 55 του π.δ/τος 410/1988, δόθηκε η δυνατότητα στο προσωπικό του κεφαλαίου Β' του προμνησθέντος π.δ/τος, το οποίο υπηρετεί στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ. με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, να αποχωρεί από την υπηρεσία, εφόσον συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για λήψη σύνταξης και δεν υπάγεται για τη χορήγηση αυτής στην ασφάλιση του Δημοσίου, λαμβάνοντας το μεν επικουρικά ασφαλισμένο προσωπικό το 40%, το δε μη επικουρικά ασφαλισμένο το 50% της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του προαναφερόμενου άρθρου αποζημίωσης, ο καθορισμός του ποσού της οποίας συναρτάται προς τον χρόνο συνεχούς υπηρεσίας του υπαλλήλου με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ.

Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αποζημίωσης αυτής, η οποία έχει προνοιακό χαρακτήρα, αποτελούν, αφενός μεν, η μη υπαγωγή των μισθωτών στην ασφάλιση του Δημοσίου για τη χορήγηση σύνταξης (αρνητική προϋπόθεση), αφετέρου δε, η συμπλήρωση των προϋποθέσεων προς λήψη σύνταξης γήρατος από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο υπάγονται (θετική προϋπόθεση), ενώ η επικουρική ασφάλισή τους και η συμπλήρωση των προϋποθέσεων απόληψης επικουρικής σύνταξης δεν αποτελεί προϋπόθεση, αλλά συνιστά περίπτωση περαιτέρω περιορισμού της μειωμένης αποζημίωσης (ΑΠ 1359, 1360/2015, 1720/2012 - ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ-ΤΝΠ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ).

Επίσης, σύμφωνα με την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου ΕΛΣΥΝ 225/2017, δημοσιευμένη στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, η αποζημίωση του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988 δεν είναι μέρος των αποδοχών των υπαλλήλων ούτε "απολαβή", υπό την έννοια της παροχής που δίδεται ως αντάλλαγμα για την προσφερόμενη εργασία, ούτε αποτελεί αποζημίωση λόγω αδικαιολογήτου πλουτισμού, αλλά έχει χαρακτήρα έκτακτης κατά την αποχώρηση ή απόλυση του υπαλλήλου οικονομικής ενίσχυσης του. Πενταετής η παραγραφή της σχετικής αξίωσης. (ΕΛΣΥΝ 225/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και ΑΠ 1359/2015, ΑΠ 1726/2005, Ολ ΑΠ 4/2001, ΣτΕ 2107/2017, Γνμδ Ολ.ΝΣΚ 8/2020). Αποδεικνύεται συνεπώς ότι η αποζημίωση του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988, είναι προνοιακού χαρακτήρα.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Στις παρακάτω διατάξεις του Ν. 3852/10 (ΦΕΚ 87 Α/7-6-2010) : Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως ισχύει, ορίζονται τα εξής:

[Αρχή Τροποποίησης] **«Άρθρο 175 Α : Αρμοδιότητες περιφερειακής επιτροπής**
:

1. Από την αυτοδιοικητική περίοδο που άρχεται την 1η.1.2024, όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται αναφορά ή παραπομπή στην οικονομική επιτροπή και την εκτελεστική επιτροπή περιφερειών, καθώς και στις αρμοδιότητες αυτών, εφεξής νοείται η περιφερειακή επιτροπή, η οποία ασκεί τις αρμοδιότητες αυτές.

2. Η περιφερειακή επιτροπή, πλέον των αρμοδιοτήτων της παρ. 1, αποφασίζει και για τα εξής:

α) την υποβολή αιτημάτων πρόσληψης του πάσης φύσεως προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων των δικηγόρων και νομικών συμβούλων με σχέση έμμισθης εντολής και των συμβασιούχων μίσθωσης έργου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, καθώς και για την αναγκαιότητα πρόσληψης του προσωπικού της περ. ιε' της παρ. 2 του άρθρου 2 και του άρθρου 36 του ν. 4765/2021 (Α' 6),

β) την τροποποίηση του φυσικού ή οικονομικού αντικείμενου συμβάσεων, σύμφωνα με την εφαρμοζόμενη σε κάθε περίπτωση νομοθεσία, και την έγκριση του πρωτοκόλλου παραλαβής με αιτιολογημένη απόφασή της,

γ) την έγκριση των όρων και τη σύναψη κάθε είδους προγραμματικών συμβάσεων και συμβάσεων του άρθρου 12 του ν. 4412/2016 (Α' 147) και

δ) τη σύναψη χρηματοδοτικών μισθώσεων (leasing) μηχανολογικού εξοπλισμού και οχημάτων της Περιφέρειας.» - **ΠΡΟΣΘ. ΑΡΘΡΟΥ 175Α ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 20 ΤΟΥ Ν. 5056/23, ΦΕΚ-163 Α/6-10-23 – ΙΣΧΥΣ ΑΠΟ 1-1-2024 //--// (Με την παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 5056/23, ορίζεται ότι :** “2. Από την αυτοδιοικητική περίοδο που άρχεται την 1η.1.2024, η οικονομική επιτροπή και η εκτελεστική επιτροπή περιφερειών καταργούνται και τις αρμοδιότητές τους ασκεί η περιφερειακή επιτροπή που συγκροτείται και εκλέγεται με βάση το άρθρο 19”). [Τέλος Τροποποίησης].

[Αρχή Τροποποίησης] «**Άρθρο 176: Αρμοδιότητες Οικονομικής Επιτροπής Περιφερειών:** (Με την παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 5056/23, ορίζεται ότι : “2. Από την αυτοδιοικητική περίοδο που άρχεται την 1η.1.2024, η οικονομική επιτροπή και η εκτελεστική επιτροπή περιφερειών καταργούνται και τις αρμοδιότητές τους ασκεί η περιφερειακή επιτροπή που συγκροτείται και εκλέγεται με βάση το άρθρο 19 (ν. 5056/23)”).

1.-Η Οικονομική Επιτροπή είναι συλλογικό όργανο, αρμόδιο για τον έλεγχο και την παρακολούθηση της οικονομικής και διοικητικής λειτουργίας της Περιφέρειας. Ειδικότερα, έχει τις ακόλουθες αποφασιστικές, ελεγκτικές και γνωμοδοτικές αρμοδιότητες: (α).....(θ) **Αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά, πλην των περιπτώσεων δικών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και της Περιφέρειας, στις οποίες η άσκηση ένδικων μέσων είναι υποχρεωτική. Αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο μέχρι ποσού εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Όταν το αντικείμενο της δίκης είναι άνω του ποσού αυτού, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το περιφερειακό συμβούλιο. Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το περιφερειακό συμβούλιο...».** **ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΩΣ ΑΝΩ, ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 176 ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 35 ΤΟΥ Ν. 5013/23, ΦΕΚ-12 Α/19-1-23** (μετά από τις εξής τροπ. : α) στην παρ. 1 αα) στην περ. γ' οι λέξεις «καθώς και τους προϋπολογισμούς, ισολογισμούς, απολογισμούς, ετήσια προγράμματα δράσης και τις εκθέσεις πεπραγμένων των νομικών προσώπων και επιχειρήσεων του Δήμου» διαγράφονται, αβ) καταργούνται οι περ. δ' και η', η υποπερ. iii της περ. ι' και οι περ. ιδ' και ιθ', αγ) αντικαθίσταται η περ.

στ´ , β) αντικαθίσταται η παρ. 2, γ) προστίθεται παρ. 4) //--// **ΤΟ ΑΡΘΡΟ 176 ΕΙΧΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΙ** : ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 5 ΤΟΥ Ν. 4071/12, ΦΕΚ-85 Α/11-4-12 - ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 3 ΤΟΥ ΑΡΘ. 54 ΤΟΥ Ν. 4447/16, ΦΕΚ-241 Α/23-12-16 - ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 27 ΤΟΥ Ν. 4483/17, ΦΕΚ-107 Α/31-7-17 - ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 7 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 203 ΤΟΥ Ν. 4555/18, ΦΕΚ-133 Α/19-7-18 - ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘ. 3 ΤΟΥ Ν. 4623/19, ΦΕΚ-134 Α/9-8-19 (βλ. Και παρ. 19 άρθρου 5 ν. 4623/19) - ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡ. 9Β-10 ΤΟΥ ΑΡΘ. 10 ΤΟΥ Ν. 4625/19, ΦΕΚ-139 Α/31-8-19 -ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡ. 2Β ΑΡΘ. 177 ΚΑΙ ΠΑΡ. 8 ΑΡΘ. 229 ΤΟΥ Ν. 4635/19, ΦΕΚ-167 Α/30-10-19 ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 4 ΤΟΥ ΑΡΘ. 10 ΤΟΥ Ν. 4674/20, ΦΕΚ-53 Α/11-3-20 // ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘ. 40 ΤΟΥ Ν. 4735/20, ΦΕΚ-197 Α/12-10-20 // ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΠΕΡ. Δ ΤΗΣ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 176 ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 4Α ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 38 ΤΟΥ Ν. 4795/21, ΦΕΚ-62 Α/17-4-21 // ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΠΕΡ. Θ ΤΗΣ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 176 ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 38 ΤΟΥ Ν. 4915/22, ΦΕΚ-63 Α/24-3-22 // ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΠΕΡ. ΙΒ ΤΗΣ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 176 ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 4Β ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 38 ΤΟΥ Ν. 4795/21, ΦΕΚ-62 Α/17-4-21 // ΠΡΟΣΘ. ΠΕΡ. ΙΣΤ, ΙΖ ΚΑΙ ΙΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 176 ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 4Γ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 38 ΤΟΥ Ν. 4795/21, ΦΕΚ-62 Α/17-4-21 // ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΠΕΡ. ΙΘ ΤΗΣ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 176 ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘ. 55 ΤΟΥ Ν. 4811/21, ΦΕΚ-108 Α/26-6-21 - ΕΙΧΕ ΠΡΟΣΤΕΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘ. 65 ΤΟΥ Ν. 4795/21, ΦΕΚ-62 Α/17-4-21 [Τέλος Τροποποίησης] (Λήμμα από ΤΝΠ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ).

Ως προς το θέμα της ασκήσεως ή μη ενδίκων μέσων από την Περιφέρεια Κρήτης κατά της υπ´ αριθμ. 23/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων

Ως προς το θέμα της ασκήσεως ή μη ενδίκων μέσων από την Περιφέρεια Κρήτης κατά της υπ´ αριθμ. 23/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, κατά το μέρος που έγινε δεκτή η ως άνω αγωγή του κ. Δ. κατά της Περιφέρειας Κρήτης, σας αναφέρω τα εξής:

Το ένδικο μέσο που μπορεί να ασκηθεί εν προκειμένω είναι αυτό της εφέσεως. Η έφεση είναι το τακτικό ένδικο μέσο με το οποίο ο διάδικος προσβάλλει την πρωτόδικη απόφαση ενώπιον ανώτερου (δευτεροβαθμίου) δικαστηρίου επικαλούμενος νομικά σφάλματα ή κακή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και ζητά την μεταρρύθμιση ή εξαφάνισή της και την εκ νέου εξέταση και διάγνωση της διαφοράς με σκοπό την έκδοση ορθότερης απόφασης. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, δικάζον ως εφετείο, επανεξετάζει την υπόθεση στα πλαίσια των λόγων της έφεσης, δηλαδή των πλημμελειών από τις οποίες θεωρεί ο εκκαλών ότι πάσχει η πρωτόδικη απόφαση. Μεταξύ των λόγων εφέσεως είναι η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων καθώς και η εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου.

Στην προκειμένη υπόθεση, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, κατά τη γνώμη μου, συνάγεται ότι, το Μονομελές Πρωτοδικείο Χανίων δικάζοντας επί της από 05-09-2023 και υπ´ αριθμ. Πρωτ. Μει 576/25-09-2023 αγωγής του κ. Α. Δ. του Π., κατοίκου Χανίων κατά της Περιφέρειας Κρήτης, εξέδωσε την υπ´ αριθμ. 23/2025 απόφασή του, με την οποία επιδικάζεται στον ενάγοντα το ποσό των 15.000 ευρώ ως αποζημίωσή του (προνοιακού χαρακτήρα) λόγω συνταξιοδότησης (Μ. Εφετείο Αθηνών 566/2023), επειδή με το άρθρο 103 παρ. 8 του Συντάγματος, ορίστηκε ότι μπορεί να υπηρετεί σε οργανικές θέσεις προσωπικό ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και πέραν αυτού που προβλέπεται στην παρ. 3 του ά. 103, ήτοι του ειδικού επιστημονικού, τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού, θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά και για το προσωπικό αυτό η υπαγωγή του στο Κεφάλαιο Β` του π.δ/τος 410/1988, ώστε να δικαιούται, πέραν των άλλων, και την αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, συνεπώς, οι υπάλληλοι του δημοσίου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, κατηγορίας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, ειδικότητας μηχανικών, δικαιούνται να λάβουν την οριζόμενη στο άρθρο 55 παρ. 1, 2 και 4 του π.δ/τος 410/1988 μειωμένη αποζημίωση (40 %), εφόσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση του Δημοσίου για τη

χορήγηση σύνταξης, έχουν συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για τη λήψη σύνταξης γήρατος από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο υπάγονται και είναι επικουρικά ασφαλισμένοι, ενώ η επικουρική ασφάλισή τους και η συμπλήρωση των προϋποθέσεων απόληψης επικουρικής σύνταξης, δεν αποτελεί προϋπόθεση, αλλά συνιστά περίπτωση περαιτέρω περιορισμού της μειωμένης αποζημίωσης.

Κατά τη γνώμη μου, η υπ' αριθμ. 23/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, είναι σύμφωνη με τις ανωτέρω νομοθεσία και νομολογία (Ανωτάτων Δικαστηρίων: Αρείου Πάγου (ΑΠ), Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ), Ανωτέρω Δικαστηρίων: Εφετείου Αθηνών, τις οποίες αναλυτικά παραθέτει στο σκεπτικό της και ενδεικτικά αναφέρονται και στην παρούσα μου. Η ανωτέρω, νομολογία των Ανωτάτων Δικαστηρίων επιλύει το νομικό ζήτημα που έχει αμφισβητηθεί και είναι δύσκολο να ανατραπεί, καθόσον αποτελεί δεδικασμένο.

Ωστόσο, επειδή, η ως άνω υπ' αριθμ. 23/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, δεν είχε επιδοθεί στην Περιφέρεια Κρήτης και προς αποφυγή του κινδύνου απώλειας της προθεσμίας ασκήσεως εφέσεως κατ' αυτής, μέχρις ότου αποφασίσει η Περιφερειακή Επιτροπή της Περιφέρειας Κρήτης, για την άσκηση εφέσεως ή μή κατ' αυτής, η Περιφέρεια Κρήτης, άσκησε δι' εμού την υπ' αριθμ. Κατ.ΕΦΠ3/2026 έφεση της ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χανίων (δικάζοντας ως Εφετείου) με ημερομηνία συζητήσεως αυτής την 22-10-2026 επικαλούμενη τα πρωτοδίκως υποβληθέντα στοιχεία και έγγραφα με τους ισχυρισμούς της Περιφέρειας, που όμως δεν έγιναν δεκτά με την ως άνω δικαστική απόφαση, η οποία τα απέρριψε, με την προαναφερόμενη αιτιολογία της. Επειδή, κατά τη γνώμη μου, η θετική έκβαση της ως άνω εφέσεως της Περιφέρειας Κρήτης, δεν είναι βέβαιη, λόγω της ως άνω νομοθεσίας και της νομολογίας ανωτάτων δικαστηρίων (δεδικασμένου).

Επειδή, κατά τη γνώμη μου, σε περίπτωση εκδικάσεως της ως άνω εφέσεως της Περιφέρειας Κρήτης, εάν ήθελε κριθούν αβάσιμοι οι λόγοι της ως άνω εφέσεως της Περιφέρειας Κρήτης, λόγω αντίθεσης τους με το παραπάνω δεδικασμένο, τότε η Περιφέρεια Κρήτης, θα καταδικασθεί τελεσίδικα στην καταβολή του ως άνω πρωτοδίκως επιδικασθέντος ποσού εξ ευρώ 15.000, πλέον τόκων από της επιδόσεως της ένδικης αγωγής του ενάγοντα (βλ. τη με αριθ. 2712β/12-10-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Κρήτης, με έδρα το Πρωτοδικείο Χανίων, Ελένης Ι. Παπαδάκη, όπως αναφέρεται στην 23/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων) καθώς και στην καταβολή δικαστικών εξόδων, αρκετά υψηλών (ήδη επιδικάστηκαν πρωτοδίκως 500,00 ευρώ δικαστικά έξοδα).

Ως εκ τούτου, κατά τη γνώμη μου, θεωρώ ότι λόγω της αμφιβολίας της θετικής έκβασης της ως άνω έφεσης της Περιφέρειας Κρήτης κατά της υπ' αριθμ. 23/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, η Περιφέρεια Κρήτης, δύναται να παραιτηθεί από το δικόγραφο αυτής, (χορηγώντας προς εμένα υπό την ως άνω ιδιότητα μου τη σχετική εντολή στην περίπτωση αυτή), προς αποφυγή, περαιτέρω δαπανών (τόκων υπερημερίας, δικαστικών εξόδων κλπ) ώστε να παραμείνει ισχυρή η πρωτόδικη υπ' αρ. 23/2025 απόφαση του Μον. Πρωτ. Χανίων, που αφορά το ποσό των 15.000 ευρώ, που επιδικάστηκε ως αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης στον Α. Δ. του Π. και αυτή είναι η εισήγηση μου, προς την Περιφερειακή Επιτροπή της Περιφέρειας Κρήτης. Σε αντίθετη περίπτωση, εάν η Περιφερειακή Επιτροπή δεν συμφωνεί με την παραίτηση της ΠΕΚ από την παραπάνω έφεση της κατά του κ. Δ. Α., σας παρακαλώ να αναφερθεί στην απόφαση της, για τις δικές μου περαιτέρω δικαστικές ενέργειες για την εκδίκαση της, καθόσον η έφεση αυτή ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα.

Σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή σας έχει αρμοδιότητα για τη τελική λήψη της απόφασης, για το παραπάνω ζήτημα.»

7. Τις απόψεις της προέδρου και των μελών της Επιτροπής.

Ύστερα από διαλογική συζήτηση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

α) Εγκρίνει την αποδοχή της 23/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων και τη μη άσκηση ένδικων μέσων από την Περιφέρεια Κρήτης κατά αυτής, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην αριθμ. πρωτ. 7909/12-01-2026 εισήγηση – Γνωμοδότηση του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υπηρεσίας ΠΚ:

β) Χορηγεί ειδική εντολή στην κα Φουρναράκη Μαρία Προϊσταμένη της Νομικής Υπηρεσίας ΠΚ, να παραιτηθεί από το δικόγραφο της έφεσης κατά της υπ' αριθμ. 23/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, ώστε να παραμείνει ισχυρή η πρωτόδικη υπ' αρ. 23/2025 απόφαση του Μον. Πρωτ. Χανίων, που αφορά το ποσό των 15.000 ευρώ, που επιδικάστηκε ως αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης στον Α. Δ. του Π., σύμφωνα και με όσα αναφέρονται και στο σκεπτικό της παρούσας απόφασης.

Αφού συντάχθηκε το παρόν υπογράφεται ως παρακάτω:
Ηράκλειο, **14-01-2026**

**Η πρόεδρος
της Περιφερειακής Επιτροπής**

Τα μέλη

**Λιονή Μαρία
Αντιπεριφερειάρχης
Π.Ε. Ρεθύμνου**